

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשיות תזריע- מצרע

תשפ"ג

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

ההשתוקקות לקיום מצות הברית

בפרשה זו מוזכר ההשתוקקות למצות הברית בביאור הפסוק "וביום" השמיני ימול, שמוזכר בתוספת ו' ופירשו המפרשים, שהכוונה שכל הימים שלפני הברית מצטרפים ליום השמיני, וכל הימים נאגדים לחטיבה אחת יחד עם יום הברית, וכן ביאר הבאר מים חיים על הפסוק וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים, ולא כתוב שמל ביום השמיני, וההסבר, שכל שמונת הימים הם קבוצה אחת של ימים של המתנה למצוה הגדולה.

ומזה נבין עד כמה גדול ההשתוקקות של יהודים מבוגרים ממדינות חבר העמים שנאסר עליהם קיום מצות הברית, ועכשיו רוצים ויכולים סוף סוף להיכנס בבריתו של אברהם אבינו עליו השלום בשמחה ונכספים לקיים את המצוה, ולפי דברי הבאר מים חיים מצטרפת הציפיה הגדולה של הרבה יותר משמונה ימים.

יהודי עולה מרוסיה, בגיל 72 התבטא בשעת הברית "כל החיים חכיתי לרגע זה לקיים את מצוות הברית" ודבר זה נמנע ממנו עד אותו היום.

וגם באחד הבריתות של בחור בגיל 16 הצטרפה הסבתה רבה מעל גיל 80 ואמרה שחייכה כל כך הרבה זמן לראות את הנין שלה מקיים את המצוה, שיודעת כמה חשובה המצוה הזאת.

יהי רצון שנוכה לקיים מצוות בהשתוקקות ובשמחה.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

וביום השמיני. פסוק זה יש בו תיבות ואותיות כמו שבפסוק ויכולו (בראשית ב) לומר שמילה דוחה שבת. (בעל הטורים) והוסיף באזור אליהו (לר' אליהו מאיזמיר) שבא לרמוז שביום שיש בו מילה יש שמחה להקדוש ברוך הוא כיום בריאת שמים וארץ, גם לרמז שיש בשעת מילה הארת שבת, ויש להוסיף גם כן שמילה ניתנה בשמחה, וכמו כן שבת וכן כתב הבית יוסף (בטור אורח חיים סימן רפח) שלכן אומרים בתפילת שבת ישמחו במלכותך. וכן אומרים בתפילת שלש רגלים, וישמחו בך ישראל מקדשי שמך. ונאמר (במדבר ו) וביום שמחתכם. ואמרו בספרי אלו השבתות. הרי שמצות אלו ניתנות בשמחה ונעשות בשמחה:

המילה דוחה את הנגעים בהמולו מערלת לשונו, ומטעם זה אמרו שהמילה דוחה השבת כמו שפיי בעל הטורים שבפסוק וביום השמיני ימול. יש כל כך תיבות ואותיות כמו בפסוק ויכולו השמים. ר"ל שהמילה דוחה שבת, והטעם לפי שיום השבת הוא יום פנוי ממלאכה על כן הוא מסבב חטא הלשון כמו שפירש בעקידה על פסוק לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת. שהוא נאמר על אש המחלוקת אשר הצו כל בעלי הלשון ביום זה כי נרפים הם, ואם כן השבת סיבת הנגעים והמילה דוחה את הנגעים לפיכך המילה גדולה מן השבת וק"ל: (עוללות אפרים)

וביום השמיני ימול. ודרשו רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלב:) וביום אפילו בשבת. ויש להבין למה כתבה התורה דוקא כאן שמצות מילה דוחה שבת, אלא ידוע שהקדוש ברוך הוא בעצמו, הוא ולא אחר, ירד לגאול את ישראל ממצרים שהיתה מקום טנופת ומקום טומאה, והיתה כבית הקברות, יען (שמות יב) כי אין בית אשר אין שם מת. ועל אף שהקדוש ברוך הוא הוא כהן (ובחים קב.) כביכול ירד למקום טומאה להציל את בני ישראל, ואם תשאל, למה באמת היה רשאי לטמא עצמו משום כך, יש לומר דהנה הקשו בתוספות (ב"מ קיד: ד"ה אמר) לגבי אליהו הנביא שהחיה את בן הצרפית, כדכתיב (מלכים א יז) ויתמודד על הילד וגו'. והלא אליהו כהן הוא והיאך היה רשאי להיטמא, ותירצו, דמשום פיקוח

נפש היה מותר, והנה זה שפיקוח נפש דוחה לא תעשה נלמד (שבת שם) בקל וחומר ממצות מילה שהיא באחד מאבריו של אדם ודוחה את השבת, כל שכן פיקוח נפש שדוחה את השבת, וידוע שכאשר ישראל היו במצרים, לא היה פיקוח נפש גדול מהוצאתם משם, ממ"ט שערי טומאה, (זו"ח ר"פ יתרו) ובה תתבאר סמיכת הפרשיות (סוף פרשת שמייני) כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים וגו'. ואם תקשה היאך היה רשאי כביכול בעצמו להוציאם ממקום טומאה, מאחר שאין בית אשר אין שם מת. לכך סמך, וביום השמיני ימול. אפילו בשבת ואם מילה שהיא אחד מאבריו של אדם דוחה שבת, קל וחומר פיקוח נפש דדוחה שבת כאמור, ועל אחת כמה וכמה שרשאי כהן לטמא עצמו בשביל פיקוח נפש, כמו שעשה אליהו, ולפיכך הוציאם הקדוש ברוך הוא בעצמו ממצרים, אף שהוא מקום טומאה, דאין לך פיקוח נפש גדול מזה: (כסף נבחר)

בספר אמונה ובטחון להרמב"ן ז"ל (פרק כא) כתב, מילה דוחה שבת מפני שהיא קבועה בגופו של אדם ואין הפסק לקיומה אבל השבת יש לה הפסק במוצאי שבת, והשבת דוחה את התפילין משום שכבר התחילה השבת בשעה שאין מצות תפילין נוהגת כיון שמצות תפילין היא ביום ולא בלילה ובליל שבת אין מניחים תפילין ולכך כיון שהתחילה מצוות השבת אין לדחותה מפני מצוה אחרת שאינה פיקוח נפש ולא גזירת הכתוב:

וביום השמיני ימול בשר ערלתו. (יב ג) ואפילו בשבת... ואפילו כשיש צרעת במקום אפילו הכי יכול למול ולקוף את הצרעת: (שבת קלב ועוד הרבה מקומות) נראה לפרש את הגמרא, (מסכת סנהדרין דף צח.) רבי יהושע בן לוי אשכח לאליהו דהוי קיימי אפיתחא דמערתא דרבי שמעון בן יוחאי... אמר ליה אימת אתי משיח, אמר ליה זיל שייליה לדידיה, והיכא יתיב, אפיתחא דקרתא, ומאי סימניה, יתיב ביני עניי סובלי חלאים וכולן שרו ואסירי בחד זימנא איהו שרי חד ואסירי חד אמר דילמא מבעינא דלא איעכב. יש לפרש, שבזכות המילה נגאלו ממצרים, ובזכות זה יגאלו לעתיד לבא, והיינו גדולה מילה שהיא דוחה את הנגעים מן מלך המשיח שיבוא לגאלנו אמן: (קובץ כרם שלמה)

כתב **הרב מוהר"ם אלשיך ז"ל** בסדר טהרה, כי אחד מן הדברים שהנגעים באים על ידי הערלה ועל ידי שנימול ניצול מן הנגעים, והנה איתא דהנגעים באים על לשון הרע, ולכן במזמור הזה (תהלים יב) דעושה לו, פותחת למנצח על השמינית. על המילה שניתנה בשמיני, בא להזהיר אחרי כן על לשון הרע בהיות דאף אם יקיים מצות מילה לא יושיענו ה' מהנגעים אם יש בידו עון לשון הרע, לזה במצות המילה דיעשה לו סגולה דינצל מן הנגעים נאה ויאה להזהיר על עון לשון הרע דלא יפגע בנגעים מצד אחר:

וביום השמיני וגו' צריך לדעת למה הוצרך לצוות לזה, והלא כבר אמרה תורה בפרשת לך לך כל פרטי דיני מילה, ואם להודיע שצריך למול ביום ולא בלילה, גם להודיע אפילו בשבת, כמו שדרשו זכרונם לברכה (שבת קלב) וביום אפילו בשבת, קשה למה לא רשם ה' פרטי דינים אלו שם בפרשת מילה שנכתבה בפרשת לך לך, ואולי כי לא קבע ה' פרט זה במצות אברהם, שלא יחשוב אדם כי לא הקל ה' שבת לגבי מילה אלא להאבות, שלא קבלו התורה וחומרת שבת, אבל ישראל שנצטוו מה' מחלליה מות יומת (שמות לא) לא ידחה שבת, והגם שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שהמצוה בסיני נאמרה אלא שנכתבה במקומה, אף על פי כן יש מקום לבעל דין לחלוק, כי אין ללמוד להקל בשבת, ולא הקל ה' בזה אלא להאבות שלא קבלו התורה, אשר על כן צוה פרט זה לבנים שקבלו התורה, עוד נראה, כי מן הסתם פשוט הוא, כי מצות מילה שנאמרה בפרשת לך לך לאברהם אבינו עליו השלום, הדברים הם כנתינתן מפי הגבורה לאברהם, בלא תוספת דברים בהם אחר מתן תורה, ומעתה אין מקום שיצוה ה' לאברהם למול אפילו בשבת, כי הוא מעצמו כן יעשה, הגם שמקיים כל התורה כולה, אף על פי כן ידחה שבת מלפני מילה, כי מילה היא מצוה שנצטווה בה ושבת היא מצוה שלא נצטווה בה כל עיקר, ואם לא עשה כן הרי זה חס ושלום לא טוב עשה, ואם כן אין מקום שיצווה ה' למול אפילו בשבת, ואם היה מצוה היו משתברים הקולמסים עליו, למה הוצרך לצוות וכו', אשר על כן הוצרך הכתוב לצוות על הדבר את בני ישראל, שישנם בשמירת שבת, וכמו כן מה שדרשו שם בתורת כהנים ברובי תיבת ימול בשר למול אפילו בהרת, מצוה זו לא נאמרה לאברהם מטעם הנזכר: (אור החיים)

נראה לומר בטעם הדבר שנשתנה מצוה זו המילה שמלבד המצוה בעצם המילה שעל זה ממנה האב את המוהל לקיים המצוה בשליחותו צריך גם שיהא סנדק המסייע ומחזיק התינוק בשעת המילה, ונראה לומר בזה, דהנה ידוע מה שחקרו בגדרה וענינה של מצות מילה אי המצוה הוא מעשה המילה או מה שהוא נימול והוסרה ערלתו, ובלשון הכתוב וביום השמיני ימול. יש לפרש תרואהו למול ושיהא נימול, וכמו שכתב באבן עזרא שם ימול מבנין נפעל וכו' ויתכן להיותו חסר נו"ן מגזרת ונמלתם וכו'. ויחסר המל כמו אביו או בית דין ע"ש, ומבואר דבהך קרא משמעות שניהם איכא, למול ושיהא נימול, ועל כל פנים נמצינו למדים דמשונה מצוה זו של מילה משאר מצות התורה שמלבד עצם המצוה בהמילה איכא מצוה מיוחדת בההשתדלות והסיוע שיהא בנו מהול, ואפשר דמהך טעמא מעמיד האב גם מוהל וגם סנדק שמצות מילה המוטלת עליו היא בשני דברים המצוה למול בעצם והמצוה בההשתדלות והסיוע שיהא בנו מהול ואת המוהל ממנה בשליחותו שיקיים בשבילו את המצוה למול ואת הסנדק ממנה בשליחותו לקיים: (יצבי פתגם)

וביום השמיני ימול בשר ערלתו. מאי וביום דהוה ליה למימר ביום בלי וי' דהוא ציווי בפני עצמו, אלא רמז לנו בכיון שאדם שמכניס בנו למילה ביום השמיני אף על פי שהדעת מחייב שמכניסו בסכנה עצומה ועם כל זה מכניסו, אם כן אין הפרש שאם היה אומר לו הקדוש ברוך הוא שימול אותו ביום הראשון או שני או שלישי וכו' היה מונעו מלמולו משום הסכנה דכיון שגם בשמיני סכנה מה לו בראשון או בשמיני, ובהיות כן חושב לו הקדוש ברוך הוא כאילו בכל יום מוהל אותו, וזהו וביום השמיני ימול. כאילו אמר כבר מל אותו ביום הראשון ושני עד שביעי, וביום השמיני ימול גם כן, ולכך אמר וביום: (מדרש תלפיות אות ד)

ואם נקבה תלד וטמאה שבעים כנדתה. (יב ה) כתיב (בראשית ב) וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה. ופירש"י אף בהמה וחיה נקראו נפש חיה אך זו של אדם חיה שבכולן, שנתוסף בו דעה ודיבור, הרי שלך לפניך כי עיקר מעלתו וחשיבותו של האדם יתר על כל הנבראים הוא בכח הדיבור אשר בקרבו, ובדבר הזה נתעלה על כל בהמה חיה ועוף אשר המה לא נבראו אלא בגוף ונפש בלי כח הדיבור אבל האדם ניתן בו נשמת רוח חיים וממנה זכה אל הדיעה והדיבור ועל כן יש לו לאדם לשמור בשמירה יתירה מתנה טובה זו שנתנו לו מן השמים וישתמש באמרי פיהו רק בתורה ועבודה ויבלום פיו מדברים בטלים ודברים האסורים, ויתכן לומר בדרך אגדה דמהאי

טעמא פטורות הנשים מתלמוד תורה, כדאיתא (במס' קידושין כט): ולמדתם אותם את בניכם ולא בנותיכם, כי אמרו חז"ל (קידושין מט): עשרה קבים שיחה ירדו לעולם תשעה נטלו נשים ואחד כל העולם כולו, ובכן מכיון שהנשים מרבין בשיחה לא יוכלו להזהר ולהשמר לבל ישלבו בלשונם, ככתוב (משלי י) ברוב דברים לא יחדל פשע. ולכן אי אפשר להם לעסוק בתורה, כי פה שנשתמש בו חול בדברי הבאי ואיסור אינו ראוי להשתמש בו קודש לעסוק בתורה הקדושה כמאמר הכתוב (תהלים ג) ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי ותשא בריתי עלי פיך פיך שלחת ברעה ולשונוך תצמיד מרמה. אולם לא כן הגברים אשר המה יכולים לשמור מוצא שפתותיהם לבל ישלבו בדיבורים האסורים ומה גם שניתן להם מצות מילה, וידוע (ספר יצירה פ"א מ"ג) כי ברית המעור מכוון נגד ברית הלשון, וסגולת מצות ברית מילה מסייעתם לשמור ברית הלשון מכל דבר רע ועל כן להם יאתה לעסוק בפיהם בתורת ה'... והנה בפרשה זו חזינן כי היולדת נקיבה ימי טומאתה כפולין מן היולדת זכר, וביאר בכלי יקר בטעם הדבר מפני שהנקיבה מושרשת בטומאה יותר מן הזכר מסיבת חטא הקדום של חוה, אך לדרכינו י"ל שרמזה תורה בכאן כי טומאתה של הנקיבה קשה מן הזכר מפני שהנקיבה עלולה יותר להכשל בחטא ופשע מחמת ריבוי שיחה בטילה ועל כן ימי טומאתה מרובים משל זכר, ולכוונה זו הסמיך הכתוב לכאן מצות וביום השמיני ימול בשר ערלתו. להורות כי סגולת מצות ברית מילה המכוונת נגד ברית הלשון היא מסייעת לאנשים לשמור על מוצא שפתותיהם מכל עבירה ועון, ועל כן ימי טומאתו של זכר פחותין משל נקיבה: (ברך משה)

והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים. (יג ד) ענין הסגר ז' ימים, כדאיתא במילה בן ח' ימים כדי שיעבור עליו שבת אחד כן איתא במדרש ובזוה"ק, כי השבת קודש מחזק הכח שיוכל לסבול יסורי המילה ובכאן שירד כל כך עד שנענש משמים בצרעת מוכרח להסגר ז' ימים ויעבור עליו שבת קודש שרמזו שבת בו תשב, ויתעורר בו ניצוץ היהודית אשר בפנימית לבו שבא בירושה מאבות הקדושים: (שפתי צדיק)

וביום השמיני. (טו כט) הכל מן השמיניות שהן חביבין לפני הקדוש ברוך הוא, כי ח' דומה לשער ואז באה לשערי קרבנות לשערי עזרה להביא, ורמזו כמו שהנימול לח' שמביאין אותו להימולו, וכן, שמנה אותיות נשמה, ולמה הכל ליום ח' כי זה העולם הזה ו' ימים של הקדוש ברוך הוא, ואלף השביעי חרוב, הרי ז' ימים, ועולם הבא יהיה ביום ח' ויחדש העולם: (חתן דמים)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה

יום ראשון כ"ה ניסן	הרה"ק ר' חיים מצאנז זי"ע (הדברי חיים)
יום שני כ"ו ניסן	יהושע בן נון
	הגאון ר' אפרים המחנה אפרים ב"ר אהרן נבון זצ"ל
יום רביעי כ"ח ניסן	הרה"ק ר' משה טייטלבוים הברך משה מסאטמאר זי"ע
	הגאון ר' משה הלברשטאם זצ"ל (שו"ת דברי משה)
יום חמישי כ"ט ניסן	הרה"ק ר' משה מקאברין זי"ע (אמרות משה)
	הרה"ק ר' מרדכי שלום יוסף מסדיגורא זי"ע (הכנסת מרדכי)
יום שישי ל' ניסן	הרב יעקב בירב זצ"ל (מהר"י בי רב)
	הגאון רבי יוסף הלוי אבן מיגאש זצ"ל
	הגאון ר' חיים ויטאל זצ"ל
	הגאון ר' נתנאל וויל זצ"ל (קרבן נתנאל)
שבת קודש א' אייר	הגאון רבי יעקב עמדין זצ"ל
	הגאון ר' צבי הירש אשכנזי החכם צבי זצ"ל
	הרה"ק ר' שמואל שמעלקא מניקלשבורג זי"ע
	הרה"ק ר' מנחם מנדל מוויטעפסק זצ"ל
	הרה"ק ר' אברהם מסלונים הבית אברהם זי"ע

עובדות וסיפורי צדיקים מבעלי ההילולא לשבוע זה - דברי חיים בית אברהם

לבחור קוואטר ירא שמים: כשזמן הברית של הרה"ק ר' יצחק ישעיה מטשחויב זי"ע קרב ובא, פסע רבינו הדברי חיים מצאנו על פני חדרו הלך ושוב תפוס ברעיונותיו ודיבר בינו לבין עצמו את מי אקח לקוואטר הלא לזה צריך לבחור בירא שמים פתאום נעמד וקרא להסובבים אותו שילחו לקרוא הנה את הרב מבוקאווסק (ה"ה נכדו כ"ק אדמו"ר הגה"ק מהר"ש מבאבוב זצוק"ל) שהיה אז אברך צעיר וישב על כסא רבנותו הראשונה בבוקאווסק שיהיה הקוואטר כי הוא ירא שמים גדול בלשונו ער איז א גרויסער ירא שמים וכן עשו: (רבינו הקדוש מטשחויב)

מיד אחרי הברית הרגיע שהכל בסדר: הרה"ק הדברי חיים מצאנו זי"ע כשנולד בנו ר' ישעיהל'ע מטשחויב כבר היה זקן כבן שבעים שנה, בכל זאת היה מוהל וגם נטל סנדקאות, והרבנית ע"ה נתייראה מאוד שלא יצא תקלה חס ושלוש על ידו, ובעת הברית העמידו את הרבנית סמוך לבית המדרש בכדי שתראה במו עיניה שהכל כשורה, ומיד כשסיים הרה"ק את המילה זעק לעבר הרבנית בכדי להרגיעה מזל טוב מזל טוב בעזרת ה' יתברך הכל עבר כשורה בלא שום תקלה ומקרה רע: (שפע קודש)

החשיב את התינוק שמושך בזקן בזמן הברית: הדברי חיים זי"ע היה נהנה מאד כשאירע לו שהתינוק הנימול היה מושך הדיקנא קדישא שלו בשעת המילה ושה טוב, והוסיף מרן אדמו"ר מקלונבורג זי"ע בשם הדברי חיים שתינוק המושך בזקן סימן טוב הוא לו שמתוך מעשיו ניכר שהוא נמשך אל הזקן, כי בבואו לעולם השפל הלזה מחפש לו פנים מוכרות כמו קודם לידתו שראה אז את פני המלאכים ועל כן הוא שמח בראותו דיקנא קדישא והוא נמשך לאחוז בו, ומראה בזה שאף הוא חפץ ללכת בדרך זו להתגדל להיות יהודי בעל הדרת פנים זקן ולהיות תלמיד חכם שהוא בבחינת זקן, וכדרשת חז"ל (קידושין לב:): זה שקנה חכמה: (שפע קודש)

לא למול תינוק שנראה צהוב: הרה"ק מקלונבורג זי"ע סיפר, בזמן הדברי חיים הגיע אב אחד למול את בנו ומפאת שהתינוק היה צהוב לא הרשה הדברי חיים למולו, וכיון שרצה אבי הבן למולו ביום השמיני על כן חזר אחר המוהלים שימולו אותו כמובן שכולם מיאנו למולו חוץ ממוהל אחד שהעז פניו ומל את התינוק, ואף הוסיף לאמר הנכם רואים שהתינוק הוא בריא ולא נחלה כלל במילתו, כשסיפרו זאת לדברי חיים זי"ע גער בהם באומרו שהמוהל שעשה נגד דברי חז"ל שאסרו למול הוא בגדר רשע, דמי יודע אם לא היה מל אותו היה התינוק מאריך ימים כמאה שנים ובזה שמל אותו בחליו נחלש וקיצר את ימי חייו שלא יוכל לחיות יותר משמונים שנה ולא עברו ימים מועטים ונקטע ידיו של המוהל הנ"ל ושוב לא היה יכול להיות מוהל: (שפע קודש)

הרה"ק מלעכוויטש מלאך הברית: הרה"ק מוה"ר משה מקאברין זצוק"ל אמר על רבו הרה"ק מלעכוויטש זי"ע שמורו הרה"ק מלעכוויטש היה מלאך הברית באמת וראוי היה לבוא משיח בימיו, אך אין דורו היה ראוי וזכאי לכך, וזאת ידוע לכל אשר על קברו גדל הדס ומובא בזהר הקדוש על הפסוק, והוא עומד בין ההדסים. הוא מלאך הברית שנקרא הדס: (אור ישראל)

השפעת הסנדק והמוהל על הנימול: בברית מילה שהאדמו"ר רבי נחום מרחמיסטריווקע זצ"ל היה סנדק, והאדמו"ר רבי אברהם מסלונים זצ"ל היה המוהל, אמר לו המוהל לסנדק: כשיגדל הילד ידע כוחנו [ווער מיר זענען], השיב הסנדק: ווער וויס ווען ניכט מיר, וואס האט געווייזן [מי יודע, אם לא אנחנו מה היה קורה]:

הסכין של הרבי חביב ככלי שרת: היה לר' שמואל שמעלקא אב"ד סעליש חוסט באלקאן סכין של מילה שהשתמש בו דודו זקנו הרב ר' שמעלקי מניקלשבורג זצ"ל, וטרם הביאו לו זאת גילו לו מן השמים שיהיה לבו נכון ובטוח שזה היה סכינו, והיה חביב אצלו ככלי שרת מבית המקדש ושמח בו כמוצא שלל רב: (צרור החיים)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה
היו שותפים במצוות המילה
ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים
שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,
עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח
ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות